

[1]

**Exposició
"Francesc Català-
Roca.
Arquitectura
sense pedigrí"**

Imatge:

© Fons Francesc Català-Roca. Arxiu Històric del COAC

Entitat

Organitzadora :

Centre Obert
d'Arquitectura, COAC

Demarcació : Ebre

Data inici : Dilluns, 2
octubre, 2023

Data fi : Diumenge,
31 desembre, 2023

Horari: De dilluns a
divendres de 10 a 14
h

[Tornar](#) ^[2]

Exposició de la sèrie COL·LECCIÓ per commemorar el centenari del naixement del fotògraf Francesc Català-Roca, el fons del qual està dipositat a l'Arxiu Històric del COAC.

Català-Roca va viatjar durant mitja vida. En els nombrosos viatges que va realitzar arreu del país per poder il·lustrar guies regionals, principalment durant les dècades de 1950-1970, va captar amb la seva càmera retalls d'una Espanya endarrerida, preindustrial, però que contenia aquell esperit allunyat de la mecanització que s'estava reivindicant des de l'arquitectura. I mentre complia amb els seus encàrrecs de fotografiar vastes regions del territori espanyol, mentre se centrava principalment en les tasques del camp i de les ciutats, en els monuments, en els paisatges i en el paisanatge, gairebé sense voler, mirant de reüll, de vegades trobava aquelles architectures: paisatges modelats per l'ésser humà i construccions per a un mateix, per als seus conreus, les seves tasques i els seus animals que contenien el geni d'aquella «arquitectura sense arquitectes».

No obstant això, també per aquella època, Català-Roca va ser testimoni dels bruscos canvis que s'estaven produint en una Espanya que, amb dificultats, sortia de la Guerra Civil, on una bona part del país a penes havia estat tocada per la industrialització. I en els seus viatges va retratar els darrers espeternecs de la vida camperola a Europa, just abans de la seva desaparició.

La desaparició de la tradició mil·lenària de la pagesia que a Espanya gairebé podria datar-se del 1985 amb l'entrada d'Espanya a la Comunitat Europea? va donar pas als negocis de l'agricultura i de la ramaderia, immersos en la dinàmica del desenvolupament tardocapitalista, que han deixat un paisatge i unes architectures ben diferents.

I, a més de tot aquest món rural que va visitar, Català-Roca també va copsar com la vida del treball s'anava transformant a poc a poc en vida d'oci en alguns indrets del país. Mentre complia amb els seus encàrrecs fotogràfics per a la indústria, l'arquitectura o el disseny més moderns de Catalunya, mentre documentava l'obra d'artistes com Joan Miró i Eduardo Chillida, també registrava com aquella vida d'oci i de turisme anava deixant les seves pròpies petjades en el paisatge: guinguetes i càmpings, zones de lleure i d'oci, aquelles noves architectures sense arquitectes que anunciaven una Espanya que avançava tímidament cap a la modernitat. Gairebé sense pretendre-ho, Català-Roca estava posant la seva mirada en alguns dels temes de més interès de l'arquitectura de postguerra prèvia a l'adveniment del postmodernisme. Temes que, sens dubte, han canviat la percepció de la tradició de l'arquitectura per tal d'incorporar-hi qualsevol altre material que no provinguí de les «històries oficials», però que contingui tot el llegat de saviesa popular, acumulat en segles o només en unes poques dècades; construccions, com deia Frank Lloyd Wright, amb uns «resultats sovint bells i sempre instructius».

Gairebé sense voler-ho, amb la seva càmera Català-Roca va ser capaç de copsar aquella bellesa.

Moisés Puente, comissari de l'exposició

[3]

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya :

<http://213.151.109.9/ca/arquitectura/exposicions/catala-roca-arquitectura-sense-pedigri>

Links:

[1] <http://213.151.109.9/sites/default/files/arqsensepedigri.jpg>

[2] <http://213.151.109.9/ca/javascript%3Ahistory.back%281%29>

[3] <http://213.151.109.9/ca/printpdf/printpdf/29938>